

ISBN: 978-625-7854-33-7

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

ketebe.com

Ketebe Yayınları: 333

Roman

Yayın Yönetmeni
Furkan Çalışkan

Dizi Editörü
Aykut Ertuğrul

Yayın Hazırlayan
Kadir Daniş

Düzeltili
Meltem Ortakçı

Kapak
Harun Tan

Mizanpaj
Nilgün Sönmez

1. BASKI

Eylül 2020
İstanbul

Ketebe Yayınları
Sertifika No: 34989
Maltepe Mahallesi Fetih
Caddesi No: 6 Dk: 2
Topkapı 34010 İstanbul
Tel: 212 612 29 30
e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad.
No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok
Kat: 2 34310 Haramidere -
Avcılar / İstanbul Sertifika No: 44452
Tel: 212 412 17 00

Kapak görseli: Nur Betül Yavuz

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.'ye aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Baybars

Şark'ın Kalkanı

ALİ EMRE

KETEBE

Ali Emre

1968'de Kastamonu'da doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunu. 1994'te Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde yüksek lisans eğitimini tamamladı. İstanbul'daki üniversite öğrenciliği sırasında, çeşitli gazete ve dergilerde yazmaya başladı. Öğrencileri ve arkadaşlarıyla dergiler çıkardı. Edebî inceleme ve denemelerin yanı sıra tarih, siyaset ve biyografi gibi çeşitli alanlarda da çalışmalar yaptı.

Nureddin Zengi kitabıyla Türkiye Yazarlar Birliği 2017 Roman Ödülü'nü aldı. 2018'de ÖNDER tarafından "Yılın Edebiyatçısı" seçildi. Pendik Edebiyat Festivali 2019 Jüri Özel Ödülü'ne değer bulundu.

Yayımlanmış Kitapları: *Kıyamet Mevsimleri* (Şiir - 1997), *Milyon Sesli Mızıkça* (Şiir - 2001), *Anarılmış Yas Bitiği* (Şiir - 2008), *Yeryüzüne Dağılan* (Şiir - 2012), *Şiirin Saçağı Altında* (Eleştiri - 2014), *Şiirimizde Ortadoğu* (İnceleme - 2016), *Meryem'in Yokluğunda* (Şiir - 2017), *Nureddin Zengi / Şark'ın Kandili* (Roman - 2017), *Selahaddin / Şark'ın Kartalı* (Roman - 2018), *Diz Çökmeyen* (Portre/Hikâye - 2019), *Namık Kemal / Selahaddin* (Çevrimyazı ve Sadeleştirme - 2019), *Jules Verne'in Osmanlısı: İnatçı Keraban* (İnceleme - 2019), *Çeyizime Bir Kefen* (Şiir - 2019), *Acar Süvari Tutuk Arbalet* (İnceleme - 2020).

Işığı Sönmeyen Şimşek

Bedreddin Beyser'in Tanıklığı / Söz Başı

Binlerce ırmağı, bir ucundan tutup göğe savurmuşlar sanki!

Şu celâdetli suya bak kızım. Bencileyin mecalsiz kalmış her fâniyi, çürük çarık her nesneyi kağşatıp geçen şu bahadır rüzgâra bak. Ya kıskanç emîrler gibi didişen bulutlara ne demeli! Onca cevrimize sabırla göğüs geren toprak, ayaklarımızın altından kayıp gidecek neredeyse. Aman Allah'ım, nasıl da gürlüyor gök! Başıma artık yük olan şu tembel kulaklarımın içinde, bir tümen fil tepişiyor sanırsın. Sönmeyi unutmüş bir yanardağ telaşıyla hep ayık duran aklım, ışıklı sular içinde sıçrayıp duruyor. Tepeleri üryan bırakan yıldırımları, toprağı yatır gibi tutmuş ormanları kavuran alevleri görüyor musun evladım?

Ah, tamam! Bu kadar temaşa yeter. Gel koluma gir, içeri geçelim artık.

Baybars da böyleydi işte. Işığı hiç sönmeyen bir şimşek! Közünden kıvılcımlar saçan bir ateş! Hikmetinden sual olunmaz Rabbim, geldiği yayın bir ucunu, bu haşin ve yaralı bozkıra koymuştu. Diđer ucunu da bin başlı ejder misali Mısır'a yayılan o büyük suyun göğsüne. Kader yayınının bağrından hiç eksilmeyen bir ok gibi, koşup durdu dört bir tarafta. Şimşek, Kıpçak'ta çaktı fakat yalımı Kahire'yi ısıttı. O ateşin içinde kendisi de yanıp kavruldu. Çok hırpalandı. Bir kavmi yutacak kadar acı çekti. Fakat hepsine göğüs gerdi. Ağız dolusu güldüğünü de görmedim hiç, kirpiğini ıslatacak kadar ağladığını da. Bilmezdi ikisini de. Kafasını ve kalbini dünyaya çarpa çarpa geçip gitti aramızdan.

Rastgele konuşanları duydukça öfkeleniyorum, doğru. Onun nasıl yaşadığını, neler düşündüğünü, hangi özlemlerle yanıp tutuştuğunu benden iyi kim bilebilir ki? Sarığımı çöze çöze, çatlaklarla dolan aklımı büke büke anlatacağım sana. Eğilmeyen o mızrağı, yeryüzünü irkilten o kahramanı, hem dilimin altında hem de defterimin yüzünde sakladım yıllarca. O gitti, buraları tekrar göremedi. Ben ise ata yurdumda, çürümüş ancak düşmemiş bir ağaç gibi kaldım böyle. Neredeyse, onunkinin iki katı kadar ömür verdi Allah bana. Mükâfat mı, hiç sanmam. Ceza demek daha doğru belki. Çünkü onu bir gün bile unutmadım kızım, unutamadım.

Pencerenin kepenkleri kapalı değil mi? Maşallah, ocağı iyi beslemişler. Kemiklerim ısındı. Gücüm yerine geldi. Şimdi dedene kulak ver bakalım. Susarsam usulca dürt. Çocukluğundan daha önce yarım yamalak da olsa söz etmiştim. Bugün, o büyük ve dehşetli göçten başlayalım.

Hâlâ gözümün önünde işte. İlk yaz salkım saçak sökün etmiş, su-ratsız bozkır bile süslenmişti. Güle oynaya yola koyulmuştuk ilkin. Lakin o yomsuz Moğol kırbacının ucu, birden bizim boynumuza da dolanıverdi.

Ben, Bedreddin Beyser; ömrüm boyunca, o günkü kadar ağlamadım. Baybars'ın, süt kardeşimin yanındaydım. Nasıl bir kıyımdı, bir bil-sen, nasıl bir felaketti kızım! Aklımı oynattığımı sandım.

Kıpçak Bozkırından Kahire'ye

1 / Bir Çift Çakır Göz

Hiçbir canlıya göz açtırmayan soğuk yağmurların ardından, güneş yüzünü cömertçe göstermiş; sadece bozkırı değil, sırtında kış ejderinin üflediği amansız bir yelin yuvalandığını düşünen ihtiyarların kemiklerini de ısıtmaya yetmişti. Bazen dillerini kırbaç gibi kullansalar da obanın kandilleri sayılan bu güngörmüş insanların rızasıyla başlamıştı yolculuk da zaten. Küçük bir şehir; alelacele yıkılıp dürülen irili ufaklı çadırları, rengârenk giysilere bürünen ahalisi, denklerden taşan yükte hafif pahada ağır eşyaları, kuşananın gücünü ve rütbesini belli eden silahları, boy boy ve farklı cinslerde hayvanları ile ansızın uyandırılıp yollara vurulmuştu sanki.

Yorgunluğa dayanamayıp anasının sırtında yahut babasının kucağında uyuyakalan gürbüz balalar öyle güzeldi ki onları gören en kötümser insanın bile içine ılık bir sevinç yayılıyordu. Yakınmaları bir türlü bitmediği için gelinlerini bezdiren hasta ve huysuz kocakarıların etrafı epeyce seyrelmişti. Onca eziyet ve zorluk içinde dahi boğaz derdine düşen oburlara laf anlatmaya çalışanların dilinde tüy bitmişti. Süslü yongarını boynuna asarak kükreyen bineksiz aksakallılar, birbirlerini göz ucuyla izleyerek girdikleri çeviklik ve metanet yarışında helâk olmuşlardı. Tok bir sesle konuşmaya çalışan ve bütün işleri kendilerinin yaptığını düşünen yeniyetmelerdeki kuruma, değme cihangirlerde rastlanmazdı. Tabiatlarına ters bir öfkeye kapılarak düşmanlarına beddua yağdıran kalenderler, nihayet, kan ter içinde kalmışlardı. Farklı mizaç ve meşreplerden insanlarla bezeli karmakarışık topluluğun, döküle saçıla yürüyen upuzun ve yeni tomurcuklanmış bir çalılıktan farkı yoktu.